

Guderne

Isis præsenterer sig

Thi mig kalder frygierne, de førstefødte af alle mennesker, for moder til de pisinske guder, Attikas oprindelige beboere kalder mig for den kekropiske Minerva og de af havet ombølgede cyprioter den paphiske Venus, hos de pilebevæbnede kretere hedder jeg den dictynniske Diana, hos sicilianerne, der taler i tre tunger, den stygiske Proserpina og hos indbyggerne af Eleusis den gamle gudinde Ceres, andre kalder mig Juno, andre Bellona, andre Hekate, andre Rhamnusia, men begge de æthiopiske folkeslag, der bestråles af den opstående sols første stråler, og ægypterne, der sidder inde med den allerældste viden, tilbeder mig med mere passende riter, og kalder mig med mit sande navn: Isis.

(Apulejus, Det gyldne æsel, bog 11, ca. 170 e.Kr., oversat af Otto Gelsted)

Kultstatuer

Det er derinde, billedstøtterne er anbragt: Hera og Zeus, selv om de selv kalder ham ved et andet navn. Begge er de i guld, og begge sidder de ned, men Hera bliver båret af løver, mens han sidder på tyre. Statuen af Zeus ser rigtignok ud som Zeus i et og alt, både hvad angår ansigt, klæder og positur, og selv med den bedste vilje ville man ikke kunne fortolke den anderledes. Ser man derimod på Hera, er det en mangeartet skikkelse, hun lægger for dagen. I det store og hele er det uomtvisteligt Hera, der er tale om, men hun har også noget af Athena, Afrodite, Selene, Rhea, Artemis, Nemesis og Moirerne over sig.

(Lukian, Den syriske gudinde 32, 2. årh. e.Kr., oversat af George Hinge)

Menneskenes guder

Efter min mening er det uforstand hos mennesker, at de vil finde en skikkelse for guddommen. Hvem guddommen så end er, og hvor den opholder sig, er den helt og holdent følelse, syn, høreelse, liv, sjæl, jeg. At tro på utallige guder, ja at skabe guder af menneskelige dyder og laster, såsom Blufærdighed, Samdrægtighed, Fornuft, Håb, Ære, Mildhed, Troskab, det røber en næsten endnu større uforstand. Mennesker har i følelse af deres svaghed udstykket guddommen, for at hvermand for sin part kunne dyrke det, som han trængte mest til. Derfor finder vi hos forskellige folk forskellige navne, og hos samme folk utallige guder.

(Plinius den Ældre, Naturhistorie 2.5.14-16, ca. 77 e.Kr.)